

בש"פ 5933/20 - מדינת ישראל נגד איקרימהעאמר

בבית המשפט העליון

בש"פ 5933/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: איקרימהעאמר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בת"פ 680011-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך הישיבה: י"ג באלול התש"ף (2.9.2020)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד אורי קורב; עו"ד יהודה שושן

החלטה

1. מונחת לפני בקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, או עד למתן פסק דין בת"פ 68008-11-19, לפי המוקדם מביניהם.

בבקשה מעין זו יש שתי אמות מידה מרכזיות להכרעה. אחת, המתרכזת באינטרס הציבורי, היא מסוכנותו של המשיב. השנייה, המבטאת את נקודת המבט של זכויות הנאשם, היא קצב התנהלות המשפט. כמובן, אף זכויות הנאשם הן חלק עמוד 1

מהאינטרס הציבורי הכללי.

2. במסגרת כתב האישום שהוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים, שקיימות ראיות לכאורה להוכחת העובדות הנטענות בו, מיוחסות למשיב – בשני אישומים נפרדים – עבירות נשק, הצתה וסחיטה בכו. לפי כתב האישום, על רקע סכסוך ירושה קשר המשיב קשר יחד עם אחר להטמין מטעני חבלה בשני רכבים השייכים למתלוננים, מתוך כוונה להפחידם ולגרום להם לבקש את מחיקתו של הליך אזרחי שבו פתחו. אחרים הטמינו את המטענים, שאחד מהם התפוצץ בסופו של דבר וגרם, בין היתר, לשריפת אחד הרכבים. בעקבות הטמנת המטענים מחקו המתלוננים את ההליך האזרחי שאותו הגישו. במסגרת אישום נוסף נטען כי המשיב ואחרים קשרו קשר לרכישת נשק מסוג M-16, כאשר המשיב הנחה את האחרים במסגרת הקשר עד לרכישת הנשק.

הפירוט האמור מעיד על מסוכנותו הרבה של המשיב, אף מעבר לחזקת המסוכנות הסטטוטורית. המשיב החליט להטיל אימה בקרב המתלוננים על רקע סכסוך ירושה. המעשים בוצעו בצוותא, ומכתב האישום עולה כי המשיב הוא הגורם הדומיננטי בתכנונם. למשיב אף עבר פלילי, גם בגין עבירות נשק, אלימות וסמים. הוא ריצה בעבר מספר עונשי מאסר, ולאחרונה בשנת 2016, בגין עבירות של סחר בנשק וקשירת קשר לביצוע עבירה. היה יורשע המשיב, תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים בני הפעלה.

ההתרשמות במסגרת תסקיר שירות מבחן שנערך למשיב היא כי קיים סיכוי גבוה להישנות מעורבות אלימה מצידו.

3. תמונה מורכבת יותר עולה מקצב ניהול המשפט. טרם ניתן מענה מפורט לכתב האישום, ומטענות הצדדים עולה כי יש שלוש סיבות לכך. האחת, הסדרת נושא הייצוג באופן מלא. השנייה, מגיפת הקורונה, שבעטייה נדחו מספר דיונים. השלישית, עיכוב בהעברת חומר החקירה להגנה.

העיכוב בשל הסדרת הייצוג עומד לפתחו של המשיב. ברם, זהו רק שיקול אחד מבין כמה. אשר למצב החירום שהוכרז לנוכח התפרצות נגיף הקורונה, צודקת באת כוח המדינה לפיה אין זו אשמת התביעה, אך הדבר נכון גם ביחס למשיב. אשר לשיקול השלישי – אי-העברת מלוא החומר – יש להצטער על כך שהעניין טרם הוסדר. הסיגור טוען כי פנה לתביעה בסוגיה זו פעמים רבות, ואילו באת כוח המדינה טוענת כי הבקשה בכתב הוגשה רק בחודש אוגוסט השנה. כך או כך, עולה כי יש התקדמות בעניין, ויש אפשרות שהכל יוסדר בתקופה הקרובה.

במכלול הדברים נראה כי קצב ניהול ההליך אינו משביע רצון, גם אם הדבר אינו בהכרח באשמת המדינה. יחד עם זאת, יש נסיבות חיצוניות שמנעו את קידומו של ההליך. ניתן לצפות כי המדינה תעשה כל מאמץ כדי להשלים את העברת חומרי החקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בנוסף לכך, נראה כי העובדה שמדובר בהארכת מעצר ראשונה פועלת לטובת עמדת המדינה.

4. בסיכום הדברים, הנני נעתר לבקשה ומאריך את המעצר ב-90 יום, החל מיום 28.8.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 68008-11-19, לפי המוקדם מביניהם. עקב מתן צו מעצר ביניים לתקופה של 15 יום בהסכמת הצדדים, הצו שייצא ישקף את יתרת התקופה.

ניתנה היום, י"ג באלול התש"ף (2.9.2020).

ש ו פ ט
